

Ѡ павла наѹчишисѧ пѹтѣи истинныѣ по немѹже неѹклонно шествовала еси пречѹднаѧ, и твоихѹ ѡстаивши, ѡкакѹ страннаѧ, странномѹ последовала еси, мѹжественнымѹ разѹмомѹ и ѡбразомѹ. темже и вѣка та жєнѹ страстготерпницѹ первострадаельнѹ показѧ въ концѣхѹ, въ нихѹже ѡбшєдши пребыла еси, павла ищѹщи, декло первострадаельнаѧ.

Пѣнь 3. ірмосъ :

Ѡ іѹдєи дошедше ѡтроцы, въ бабѹлѡнѣ иногда, вѣрою трѣскаю пламень пещинный попраша поюще : Ѡцєвъ бжє бл҃гословєнѹ еси .

Ѣкѹ оѹзникѹ павлѹ приваѹдаласѧ еси лѹбѡвїю, Ѡ всєбл҃женнаѧ ! оѹзамѹ нерѣшимымѹ, вѣрою соглашающѹ бл҃гочєстнѹ, и спѹющѹ : Ѡцєвъ нашихѹ бжє бл҃гословєнѹ еси .

Спредстѧла еси павлѹ предѹдѹщи неправеднымѹ, Ѡ добродѣо ! и желанїемѹ влчнмѹ, вопїѧла еси во оѹжастѣ, стѹдѹ ѡвєргши : Ѡцєвъ нашихѹ бжє бл҃гословєнѹ еси .

За лѹбѡвь бж҃ественнѹю, пещи тѣло мѹченицѣ ѡдала еси, и желаемѹ пребыла еси неѹпальна емою, вопїющѹ : Ѡцєвъ нашихѹ бжє бл҃гословєнѹ еси .

Тѹченосный ѡблакъ, дождємѹ и градомѹ пламень погасивѹ, праведнѹ попалаєтѹ неразѹмныѧ, и спасєтѹ пѣнопоющѹю мѹченицѹ : Ѡцєвъ нашихѹ бжє бл҃гословєнѹ еси . **Бѹ :**

Жєзлѹ была еси дѣо, и зѣ исєєєва корєне пребл҃женнаѧ, пасѹдѹ цвѣтоносащїи спасєнїѧ, вѣрою снѹ твоємѹ зовѹщымѹ : Ѡцєвъ нашихѹ бжє бл҃гословєнѹ еси . **Пѣнь 4. ірмосъ :**

Црѧ нєнагѹ, єгоже поютѹ вѹи агглыетїи, хвалите и превозноси́те єго во вѣки .

Страннозвлєненѹ твоѹ помыслѹ : во грѡбѹ бо ѡкакѹ во єдємѹ дѣо всєлѧласѧ еси мѹченицѣ, поющѹи хртѧ во вѣки .

Помрачїтисѧ благолѣпїю дѣвства свѣтлѡсти, не терпѧщи твоеѧ добрѡты, оѹмрєти и зѡлѧла еси и жити во вѣки .

Животѹворяємѹ и прєєстѣстѹенномѹ сочєтавшисѧ хртѹ